

ὁ Βάγαρ, εἶπε, σὺ λοιπὸν ἦσο ὁ ξένος μου ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον οἱ σκληροὶ ὑπηρεταὶ μου παρὰ μικρὸν ἤθελον ἀποκλείσει ἐξω τοῦ οἴκου μου; καὶ ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ κόλπου του τὸ μόνον εἰσέτι διατηρούμενον κειμήλιον, τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος δακτύλιον. Ἀνεγνωρίσθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ γέροντος, τὸν ἠσπάζοντο ὅλοι οἱ οἰκεῖοι ὡς ἀρχαῖόν τινα φίλον, θαυμάζοντες τὸν πτωχὸν ἐκεῖνον ξένον, ὅστις μέγας καὶ αὐτὸς ὢν ποτε ἐφιλοξένισε τὸν εἰς τὴν πτωχείαν κεκρυμμένον πλουσιώτατον Σέχαν.

Ἀρῖνομεν ἡμεῖς τὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτοῦ διατριβῆς τοῦ ἀναγνωρισθέντος φίλου χαρμύσυνα, τὰ ὅποια ἕκαστος δύναται νὰ ἐπιζῆ ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν καρδίαν τοῦ γέροντος, ἐκείνου καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ μέλη.

Μετὰ ἓνα δὲ μῆνα ἐπανήρχετο ὁ ξένος εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὰ τέκνα του πολὺ ἔτι πλουσιώτερος, ἢ ἄλλοτε ποτε, πεισθεὶς ἔτι μᾶλλον, ὅτι ἡ εὐεργεσία καὶ ἡ εὐποιία δὲν μένουσιν ἀπλήρωτοι, καὶ ὅτι πολλάκις καὶ ὑπὸ πεινὰρὰ ἰμάτια κρύπτεται εὐγένεια.

Γ Ε Ω Ρ Γ Γ Α.

Ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἀποβλέψῃ εἰς μεγαλητέρας ἐλπίδας, πρέπει πρῶτον νὰ προβλέψῃ τὰ περὶ τροφῆς, ἐνδυμοσύας καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐκ τούτου δὲ οἱ ἄνθρωποι ἠναγκάσθησαν νὰ τελειοποιῶσι τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ γεωπονικὴ, ὡς ἀμέσως ἐξαγομῆνη ἀπὸ τὴν πλουτοδότειρα γῆν, ἥτις εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα πηγὴ καὶ διὰ τοῦς κατὰ μέρος πολίτας καὶ διὰ τὰ ἔθνη καθόλου, ὥστε νὰ μὴ ἐξερπύονται ἀπ' ἄλλων· ἡ γεωργία λοιπὸν εἶναι αὐθυπόστατος πλούτου καὶ ἀναπτυξέως πηγὴ, ὁ βεβαιώτερος τῶν τυχαίων ἀνωμαλιῶν καὶ ἀνεξάρτητος πόρος. Ἡ διηνεκὴς μὲ τὴν φύσιν σφαιρακορφή ἀνοίγει τὴν καρδίαν καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ γεωργοῦ πρὸς ὅλα τὰ καλὰ οὗτος εἶναι ἐκ φύσεως μέτριος, αὐτάρκης καὶ εὐτυχὴς πανταχοῦ, ὅπου δὲν καταπίπτει αὐτὸν τὸ βῆρος τῶν ἀρχόντων. Ὁ δὲ ἀγρός, τὸν ὁποῖον καλλιεργεῖ μὲ κόπους, συνδέει τὸν γεωργὸν μὲ θεσμούς, ἀδιστάστους πρὸς τὴν πάτριον αὐτοῦ γῆν· διότι δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῆ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του, ἀλλ' εἶναι καὶ πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ καὶ ζωὴν καὶ λοιπὰ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ δύνανται νὰ μεταφέρωνται, τὸν γεωργὸν ἡ κτῆσις αὐτῆ τὸν κωλύει· καὶ μόνον μὲγάλῃ δυστυχίᾳ καὶ ἀδικήματα δύνανται νὰ τὸν ἀναγκάσωσιν εἰς μετανάστευσιν· διὰ τοῦτο καὶ οἱ σοφοὶ νομοθέται, οἱ κυρίαρχοι τῶν σοφῶν ἐθνῶν περιεθλάψαν τὴν γεωργίαν· αὐτῇ πρώτῃ ἠνοίξε τὸν δρόμον τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ εἰς μόνον τὰς ἐπὶ τῆς γεωργίας σταθιζόμενας πολιτείας ἐπιφάνεται ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ εὐνομία. Εἰς τὴν Σινὰν ὁ Βασιλεὺς ἄπαξ τοῦ ἐνικατοῦ ἐπιλαμβάνεται τὸ ἄροτρον, καὶ ἡ Σίνα διὰ τοῦτο ὑπερβαίνει κατὰ τὴν πολυανθρωπίαν τὰλλα κράτη, διότι εἶναι γεωργικὴ τοιαύτη ἦτο καὶ τὸ πάλαι ἡ Αἴγυπτος· διὰ τοῦτο καὶ τὸ πλέον τοῦ ἡμισέως;

τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπερρωμένον εἰς τὴν καλλιεργεῖαν τῶν φυτῶν· καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἡμισυ τοῦ ἐδάφους εἶναι ἀρόσιμοι γαίαι. Αφοῦ δὲ ἡ Γεωργία εἶναι μήτηρ τοῦ πολιτισμοῦ, ταύτην δ' ἀναπτύσσει τὸ καλλιεργήσιμον τῆς γῆς, ἔπεται ὅτι ἡ Ἀσία εἶναι ἐπιδεκτικωτέρα μεγαλητέρου πολιτισμοῦ, διότι τῆς τὰ 5/6 εἶναι καλλιεργήσιμα, ἐνῶ τῆς Εὐρώπης μόλις τὰ 2/3.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΕΡΟΛΙΘΩΝ

Τὰ σώματα ταῦτα εἶναι μεταλλοειδοῦς ὕλης, καὶ πίπτουσι πολλάκις μὲ ἀστραπάς. Οἱ Φυσιολόγοι ἐκοπίασαν πολὺ νὰ μάθωσι πόθεν ἔρχονται τὰ τοιαῦτα σώματα, ἀλλ' ἀκόμη ἡ ἀρχὴ τῶν μένει μυστήριον. Ἄλλοι μὲν δογματίζουσιν ὡς ἀρχὴν τῶν τὴν Ἀτμοσφαιραν' ὑποθέτουσι δηλαδὴ ὅτι αἱ εἰς τὴν Ἀτμοσφαιραν, ἔμπεριεχόμεναι ὕλαι συνέρχονται δι' ἠλεκτρισμοῦ, καὶ καταπίπτουσι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄλλοι δὲ δογματίζουσι, ὅτι εἶναι γεννήματα κοσμικῆς καταγωγῆς· καθὼς δηλαδὴ ἐγεννήθησαν ἡ Γῆ καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται, οὕτω καὶ οἱ ἀερόλιθοι, πλανώμενοι εἰς τὸ οὐράνιον διάστημα μετὰ μεγίστης ταχύτητος, διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπενέργειαν τῶν πλανητῶν, καὶ καταπίπτοντες ἐπὶ τῆς Γῆς, ὅταν ταύτης ἡ ἐπενέργεια ὑπερισχύσῃ. Ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν, ὅτι εἶναι συντρίμματα ὀρέων Ἡφαιστειῶν, τῆς γῆς ἢ τῆς Σελήνης ἀπεκσφενδονιζόμενα εἰς μεγάλα ὕψη καὶ ἀποστάσεις, καὶ καταπίπτοντα τέλος ἐπὶ τῆς Γῆς μετὰ πολλὰς περὶ αὐτὴν περιστροφάς.

Ἡ καταπίπτωσις τῶν ἀερόλιθων οὐδὲ πολὺ συχνῇ εἶναι, οὐδὲ πολὺ σπανία. Ἐμέτρησαν οἱ Φυσιολόγοι ὀγδοήκοντα περίπου καταπεσόντας εἰς διοφόρους τόπους, ἐντὶς τριάκοντα ἐτῶν.

Εἰς πολλοὺς τόπους εὐρίσκονται λίθοι μεμονωμένοι ἔχοντες τὴν αὐτῆντῶν ἀερόλιθων χημικὴν σύνθεσιν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν. Τοῦτο βεβαιοῦσιν οἱ Φυσιολόγοι, μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν τόπων, ὅπου εὐρίσκονται οἱ τοιοῦτοι λίθοι· παράδειγμα δὲ φέρουσι τὸν σίδηρον τῆς Σιδηρείας (fer de palbas).

Οἱ ἀερόλιθοι οὗτοι πολλάκις εἰς ἀγνώστων αἰτιῶν πίπτουσι εἰς κονιορτὸν ἀμμώδη καὶ στακτιώδη ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, καὶ πολλάκις ἐμυθρὸν. Τῆν 5 Νοεμβρίου τοῦ 1819 ἔπεσεν ἐκ Ὀλλανδίας βροχὴ ἐρυθρὰ, τοῦ ὁποῖου φαινομένου αἰτίαν ὑποθέτουσιν οἱ Φυσιολόγοι τὰ ἐνυπάρχοντα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἔναιμα ζωῦφι, καὶ τὰ ἐν ταῖς λίμναις ἀνυψούμενα διὰ τῶν σιφώνων ἐν τῇ Ἀτμοσφαιρᾷ. Εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν ἀναφέρεται ὅτι τὴν 5 ἢ 6 Νοεμβρίου (472 μ. χ.) παρὰ τὸ Βυζάντιον ἔπεσε μεγίστη ποσότης μέλανος κονιορτοῦ, ὅτε καὶ ὁ αὐρῆος ἦτο καταπύρινος· ὁ δὲ Κεσσαρεὺς Προκόπιος, καὶ ὡς καὶ ὁ Μάρκελλος ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς ἐκρηξίν τοῦ Βεσουβίου. Καὶ ἴσως ἡ ὑπόθεσις τούτων δὲν εἶναι ἀπίθανος, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὁμοίον συμβῆναι κατὰ τὸ 1792